

PODNIKATEL SI LEHL POD STROM *A UVIDĚL* *MRAKY*

Mám jednoho dobrého kamaráda, který vede jeden malý podnik. Jednou uvízl na delší čas v červených číslech. Neměl peníze, aby zaplatil dělníkům a nakoupil suroviny. Banky na něho naléhaly kvůli jeho dluhům. Jeho zákazníci nebyli schopní platit. Byl pod masivním tlakem.

Nejednou nedokázal vypnout ani doma. Děti s ním neměly kontakt a jeho žena jenom se strachem přihlížela.

Ve dne v noci byl zaměstnán svými problémy a zcela pohlcen svým strachem ze života. Nakonec se jeho ženě podařilo ho přemluvit, aby si vzal na víkend volno.

Vyjel si tedy do přírody, a jak mi později vyprávěl, lehl si pod jeden strom. Tam uviděl, jak nad korunou stromu za sebou pluly krásné bílé mraky. Chvíli se na to díval.

Když uviděl neustálý proud mraků, napadlo ho, že ty mraky takhle pluly již před sto lety a budou plout i za sto let. Uvědomil si, že ty mraky nic nevědí o jeho finanční tísní. Ani ty, které tu byly před sto lety, ani ty, které tu budou o sto let později, nevědí nic o jeho podniku.

Tímto způsobem dokázal najednou svou bezvýchodnou situaci zrelativizovat. Objektivní problémy zůstaly, ale on se již neidentifikoval se svými problémy. On byl on a problémy byly problémy. Dokázal vypnout, osvobodil se od svých starostí a mohl se pustit do řešení problémů s uvolněností a odstupem.

Se svolením zpracováno podle knihy: Jalics Franz, Kontemplativní exercicie, kterou vydalo nakladatelství Triton. Redakčně upraveno.